

лѣми приятели станахме . . . много голѣми приятели . . . (Повѣрително, низко). Ний съ него ще започнемъ една работа, една голѣма работа . . . Той ми обеща . . .

Г-жа Масларска (сопнато)

Каква работа? Какво ви е обещалъ?

Кокичковъ (объркано)

Такова . . . не, не, нищо не ми е обещалъ. Нищо, г-жа, нищо не ми е обещалъ.

Г-жа Масларска (изглежда го недовѣрчиво)

Доктора ни е вече като синъ и нищо не може да обещава, безъ да ни пита. Какво ви е обещалъ?

Кокичковъ

Нищо, г-жа, нищо. Азъ само тѣй казахъ. Какво ще ми обещае, нищо не ми е обещалъ. Ще ми донесе нѣщо, като се върне . . . „Азъ кай, бай Таско, ще ти донеса нѣщо, като си дода, единъ подарѣкъ . . . едно хубаво цигаре, кай, ще ти донеса“. Туй ми обеща! Какво друго ще ми обещае?

Г-жа Масларска

Не може то тѣй. Че ако той има пари, на хората ли ще трѣбва да ги раздаде! Паритѣ се харчатъ лесно, но мжно се печелятъ. Док-